

modulul trei

Note Compass

Se citesc după completarea studiului individual de la **modulul trei**

Pe parcursul vieții, un om muncește în medie între 60.000 și 70.000 de ore. Dar, de multe ori, munca aduce după sine și un anumit grad de nemulțumire. Nicio statistică nu arată mai bine acest lucru decât frecvența cu care își schimbă oamenii slujbele. Un sondaj a constatat faptul că unul din trei muncitori își păstrează locul de muncă pentru mai puțin de doi ani, în vreme ce 20% dintre cei intervievați se gândeau să-și schimbe slujbele în anul următor. Motivul principal oferit de aceștia pentru această schimbare erau banii.

Plictiseala, lipsa împlinirii profesionale, salariul insuficient, creșterea costurilor mâncării și a întreținerii gospodăriei, costurile ridicate ale energiei și multe alte presiuni contribuie la această stare de nemulțumire generală. Muncitori, funcționari și vânzători din magazine, agenți de vânzări, managerii, toți – indiferent de profesie - și-au exprimat aceleași frustrări. Înțelegerea principiilor Scripturii legate de muncă te va ajuta să găsești satisfacție în slujba ta. Implementarea acestor principii te va ajuta să-ți mărești veniturile.

Perspectiva lui Dumnezeu asupra muncii

În ciuda părerii multora dintre noi, ideea de muncă a fost pusă în aplicare, pentru beneficiul nostru, în mediul lipsit de păcat al grădinii Edenului. Munca nu este un rezultat al blestemului! „Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.” (Genesa 2:15) Primul lucru pe care l-a făcut Dumnezeu cu Adam a fost să-l pună la muncă.

După căderea în păcat, munca a devenit mai dificilă. „Blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea.” (Genesa 3:17-19)

Munca este atât de importantă, încât în Exodul 34:21, Dumnezeu dă următoarea poruncă: „șase zile să lucrezi”. Apostolul Pavel este la fel de direct: „Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce.” (2 Tesaloniceni 3:10) Privește cu atenție acest verset. El spune: „cine nu vrea să lucreze”, și nu „cine nu poate să lucreze”. Acest principiu nu se aplică celor care au dizabilități fizice sau psihice care îi împiedică să lucreze; se aplică acelor care pot, dar aleg să nu lucreze.

Un prieten apropiat are o soră în vârstă de peste 40 de ani, care a fost întotdeauna întreținută de părinți. Ea nu a trebuit să se confrunte cu responsabilitățile și greutățile pe care le presupune o slujbă. În consecință, caracterul ei nu s-a dezvoltat pe deplin, iar ea a rămas o persoană imatură în multe domenii ale vieții sale.

Unul dintre principalele scopuri ale muncii este dezvoltarea caracterului. În vreme ce tâmplarul construiește o casă, casa contribuie la construirea caracterului său. Deprinderile, hărnicia, dexteritatea manuală, precum și rațiunea acestuia se dezvoltă. O slujbă nu reprezintă doar o sarcină pe care o primim cu scopul de a face bani; ea are și scopul de a forma un caracter sfânt în viața celui care muncește.

Unul dintre principalele scopuri ale muncii este dezvoltarea caracterului.

Toate meșteșugurile și profesiile cinstitute sunt onorabile

Scriptura consideră demne toate tipurile de muncă și nu oferă niciuneia întâietate. David a fost păstor și rege. Luca a fost medic. Lidia era vânzătoare de purpură. Daniel a fost lucrător guvernamental. Pavel confecționa corturi. Maria era casnică. Și nu în ultimul rând, Isus a fost dulgher.

În economia după principiile lui Dumnezeu există la fel de multă demnitate în munca unui mecanic ca și în cea a unui președinte de bancă, iar munca unui pastor este la fel de demnă ca și cea a secretarei bisericii.

Partea lui Dumnezeu în munca noastră

Scriptura ne dezvăluie trei tipuri de responsabilități pe care le are Dumnezeu în cadrul slujbei noastre.

1. Dumnezeu ne dăruiește deprinderi pentru muncă

Exodul 36:1 ilustrează acest adevăr: „Toți bărbații iscusii în mintea cărora pusese Domnul pricepere, și anume pe toți cei cu trageră de inimă la lucrul acesta ca să-l facă.” Dumnezeu ne-a dăruit fiecăruia deprinderi unice. Oamenii dețin o varietate de capacități, deprinderi manuale și intelectuale. Nu se pune problema ca o persoană să fie mai bună ca alta, ci doar că fiecare dintre noi a primit abilități diferite.

2. Dumnezeu oferă succes

Viața lui Iosif este exemplul perfect în care Dumnezeu a ajutat un om să izbândească. „Domnul a fost cu Iosif, așa că toate îi mergeau bine; el locuia în casa stăpânului său, egipteanul. Stăpânul lui a văzut că Domnul era cu el și că Domnul făcea să-i meargă bine ori de ce se apuca.” (Genesa 39:2-3) Deși avem anumite responsabilități, Dumnezeu este Cel care ne asigură succesul.

3. Dumnezeu ne direcționează calea

În Proverbele 3:5-6 aflăm că dacă Îl pui pe Dumnezeu în față și te încrezi „în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.” Cineva a scris o carte numită *Thank God It's Monday (Doamne, Ți mulțumesc că e luni)*, al cărei subiect este cum să-L aduci pe Dumnezeu la locul de muncă. De fapt, chestiunile de genul evoluției în carieră, a promovării, a veniturilor, nu depind doar de noi și de dorințele noastre, ci de căutarea voii lui Dumnezeu pentru munca noastră. Majoritatea oamenilor Îl lasă pe Dumnezeu în afara slujbei lor, crezând că doar ei sunt responsabili pentru capacitățile și succesele lor. Unul dintre principalele motive pentru care ei trec prin stres și frustrări la locul de muncă este faptul că nu înțeleg rolul lui Dumnezeu în cadrul slujbei lor. Gândește-te câteva minute: dacă Dumnezeu îți oferă capacitățile necesare și are un scop pentru viața ta, aici fiind inclus fiecare aspect al vieții tale de muncă, cum ar trebui să-ți schimbe acest lucru perspectiva asupra muncii?

Înțelegerea faptului că muncim pentru Dumnezeu are implicații profunde.

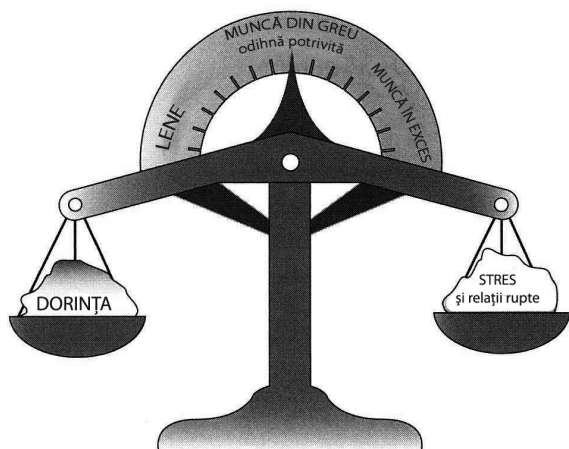
Partea noastră în muncă

Știi că prin munca noastră Îl slujim pe Dumnezeu, nu pe oameni? „Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni ... voi slujiți Domnului Cristos.” (Coloseni 3:23-24) Înțelegerea faptului că muncim pentru Dumnezeu are implicații profunde.

Dacă L-ai considera pe Isus ca șeful Tău, nu ai încerca să fii mai credincios la locul de muncă? Cea mai importantă întrebare la care trebuie să răspundem zilnic este: „Pentru cine lucrez?” Lucrezi pentru Cristos.

Muncește cu hărnicie

”Tot ce găsește mâna ta să facă, fă cu toată puterea ta!” (Eclesiastul 9:10)
 „Comoara de preț a unui om este munca.” (Proverbele 12:27) Scriptura încurajează munca îndeplinită cu seriozitate și hărnicie; lenea este condamnată în mod repetat: „Cine se lenește în lucrul lui este frate cu cel ce nimiceste.” (Proverbele 18:9)

Viața lui Pavel a fost un exemplu de conștiințiozitate în muncă. „Am muncit zi și noapte, ca să nu fim povară nimănui dintre voi ... am vrut să vă dăm în noi înșine o pildă vrednică de urmat.” (2 Tesaloniceni 3:8-9)

Munca pe care o depui trebuie să se situeze la un nivel la care nimeni să nu poată asocia vreodată lenea și pierderea timpului cu Dumnezeu. Dumnezeu apreciază doar munca depusă cu hărnicie și strădania de a fi mai bun. El nu ne cere să fim „supermuncitorii” care nu fac niciodată greșeli, dar se așteaptă ca noi să dăm ce este mai bun din noi.

Dar nu munci excesiv!

Munca din greu trebuie totuși să fie în echilibru cu celelalte priorități ale vieții. Dacă slujba ta necesită atât de mult din timpul și energia ta, încât neglijezi relația ta cu Cristos sau cu familia, înseamnă că

muncești prea mult. Trebuie să distingi dacă slujba în sine cere prea mult de la tine sau trebuie să faci schimbări în obiceiurile tale profesionale. Dacă tinzi să lucrezi în exces, fii atent să nu sacrifici alte priorități ale vieții tale.

Exodul 34:21 spune: „Șase zile să lucrezi, iar în ziua a șaptea să te odihnești; să te odihnești, chiar în vremea aratului și seceratului.” Credem că acest principiu al Vechiului Testament de a ne odihni o zi din șapte ni se aplică și nouă astăzi. A fost dificil pentru mine să accept acest lucru, mai ales în timpul perioadelor de „arat și secerat”, când mă apropii de vreun termen limită sau sunt presat de probleme financiare.

Odihna a devenit o problemă de credință. Poate Dumnezeu să facă cele șase zile ale noastre de muncă mai productive decât cele șapte zile? Da! Dumnezeu a instituit odihna săptămânală pentru sănătatea noastră fizică, mentală și spirituală. Observă ilustrația de pe această pagină pentru a înțelege mai bine echilibrul pe care îl vrea Dumnezeu în viața noastră.

Responsabilitățile angajatorului

Angajatorii credincioși trebuie uneori să facă acte de echilibrice. Ei trebuie să-și iubească angajații, să-i slujească și să-i încurajeze în timp ce-i conduc și le cer socoteală pentru completarea sarcinilor încredințate. Hai să examinăm câteva principii care ar trebui să guverneze întreaga conduită a unui angajator.

1. Slujirea angajaților

Baza conducerii biblice este slujirea: „Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru.” (Matei 20:26) De multe ori angajatorii se concentrează pe obținerea unui profit de pe urma angajaților lor. Totuși, Biblia îi direcționează spre echilibrarea acestui efort de obținere a unui profit

cu o grijă altruistă pentru angajați, tratându-i cu corectitudine și demnitate. „Stăpânilor (angajatorilor), dați robilor (angajaților) voștri ce le datorati și ce li se cuvine, căci știți că și voi aveți un Stăpân în cer.” (Coloseni 4:1)

Angajatorii trebuie să încerce să fie creativi în modul în care își slujesc angajații. De exemplu, investirea timpului și a banilor pentru educarea și perfecționarea capacităților de muncă ale acestora îi va ajuta pe angajați să crească valoric și să fie mai productivi.

2. Fii un bun comunicator

Relatarea biblică din Genesa despre construirea turnului Babel susține importanța existenței unei bune comunicări. În acea vreme, toți vorbeau aceeași limbă și au stabilit un scop comun. Domnul face această observație remarcabilă: „Iată, ei sunt un singur popor, și toți au aceeași limbă; și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând.” (Genesa 11:6)

Atunci când oamenii comunică în mod ideal și sunt dedicați aceluiași țel, „nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând” – atâta timp cât se încadrează în limitele voii lui Dumnezeu. De vreme ce construirea turnului nu făcea parte din voia Sa, El a oprit zidirea lui. Cum a făcut Dumnezeu asta? El a pus capăt posibilității lor de comunicare, lucru care stătuse la baza posibilității de a termina cu succes turnul. „Haidem! Să Ne pogorâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora.” (Genesa 11:7)

Este foarte important să ascuți nemulțumirile angajaților. „De aș fi nesocotit dreptul slugii sau slujnicei mele (angajații) când se certau cu mine, ce aș putea să fac, când Se ridică Dumnezeu? Ce aș putea răspunde când pedepsește El?” (Iov 31:13-15) O ureche atentă, care ascultă, este o expresie palpabilă a grijii față de celălalt. Atunci când o plângere este legitimă, angajatorul trebuie să facă pașii necesari pentru a rezolva problema.

3. Consideră-i responsabili pe angajați

Angajatorii au răspunderea de a le comunica angajaților ce așteaptă de la ei la locul de muncă. Aceștia ar trebui să evalueze regulat nivelul de performanță al angajaților și să le comunice rezultatele acestora. Se poate ca angajații care nu au un randament satisfăcător și nu pot sau nu vor să facă schimbări să aibă nevoie de perfecționare adițională.

4. Plătește-la angajaților salariul ce li se cuvine la timp

Biblia avertizează angajatorii să-și plătească angajați în mod corect. „Mă voi apropia de voi pentru judecată și Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva ... celor ce opresc plata simbriașului.” (Maleahi 3:5) Ea avertizează de asemenea angajatorii pentru a le plăti angajaților salariul la timp. „Să nu nedreptățești pe simbriașul (angajatul) sărac și nevoiaș ... Să-i dai plata pentru ziua lui înainte de apusul soarelui. Altfel, ar striga către Domnul împotriva ta, și te-ai face vinovat de un păcat.” (Deuteronomul 24:14-15)

5. Roagă-te pentru angajații credincioși

Dumnezeu poate alege să binecuvânteze un angajator, pentru că acesta are un angajat credincios. Scriptura dă două astfel de exemple. Primul, „Laban i-a zis: «Dacă am căpătat trecere înaintea ta, mai zăbovește; văd bine că Domnul m-a binecuvântat din pricina ta.»” (Genesa 30:27) Al doilea exemplu: „Iosif a căpătat mare trecere înaintea stăpânului său ... de îndată ce Potifar l-a pus mai mare peste casa lui și peste tot ce avea, Domnul a binecuvântat casa Egipteanului, din pricina lui Iosif; și binecuvântarea Domnului a fost peste tot ce avea el, fie acasă, fie la câmp. (Genesa 39:4-5)

Acest principiu a fost motivul meu principal pentru a-l angaja pe Dave, un contabil din cale afară de credincios. Era un om foarte capabil în toate

Întrebările tale

Î: Am folosit un plan de cheltuieli și nu cheltuiesc niciun bănuț pe nimic ce nu presupune o nevoie absolută, dar tot nu pot să mă descurc cu banii. Ce pot să fac?

R: Problema este că nu câștigi destui bani. Trebuie să-ți găsești o slujbă pentru care ești pregătit și care îți va aduce un venit mai mare. Ar trebui să începi prin a face un test de aptitudini pentru a identifica cele mai bune idei de carieră pentru tine. Apoi roagă-L pe Dumnezeu să-ți arate modul de acțiune și calea pe care să o alegi.

detaliile tehnice ale serviciului său, era la curent cu toate noțiunile noi și avea o preocupare pentru detalii care erau esențiale pentru bunul mers al unei afaceri. Lucra în același birou cu alți 15 membri ai personalului, iar influența sa era clară. Nu se mai auzeau atâtea înjurături, toți vedeau în el un model de comportament și dedicare la serviciu și toată lumea îl plăcea pentru capacitatea sa de a-i motiva și pregăti pe alții. Acest principiu nu este o poruncă, dar credem că este un lucru înțelept să atragi oameni ca Dave pentru propria ta afacere.

Responsabilitățile angajaților

Putem găsi șase răspunderi principale ale angajaților credincioși studiind binecunoscuta poveste a lui Daniel în groapa cu lei. În capitolul șase din Daniel ni se spune că Dariu, regele Babilonului, a numit 120 de oameni care să se ocupe de conducere și trei oameni, dintre care unul era Daniel, să-i conducă pe acești administratori. Datorită modului impecabil în care Daniel și-a dus la îndeplinire slujba, regele Dariu a hotărât să-l numească pe Daniel conducător al întregii împărății. Colegii geloși ai lui Daniel au căutat un mod de a-l elimina, dar nu puteau găsi niciun motiv fondat pentru a-l acuza de ceva. Cunoscând devotamentul față de Dumnezeu al lui Daniel, aceștia i-au propus regelui Dariu să dea o lege nouă, care să le ceară tuturor să se închine doar regelui, iar dacă nu, să fie aruncat în groapa cu lei. Daniel a refuzat să înceteze a-L slăvi pe Dumnezeu, iar Dariu l-a trimis la groapa cu lei. Când Dumnezeu l-a salvat pe Daniel, trimițând un înger care să închidă gura leilor, regele, plin de mulțumire, le-a poruncit tuturor supușilor săi să-L slăvească pe Dumnezeul lui Daniel. Daniel a prezentat șase caracteristici ale angajatului credincios.

1. Onestitatea

Daniel 6:4 ne spune că tovarășii lui Daniel nu au găsit nicio urmă de lipsă de onestitate la el și „niciun lucru vrednic de mustrare” în ce privește munca sa. Daniel era un exemplu de onestitate totală, o calitate esențială pe care o vom studia în capitolul despre onestitate.

2. Credincioșia

Găsim cea de-a doua caracteristică a angajaților credincioși în Daniel 6:4: „El era credincios.” Angajatul credincios își stabilește drept scop să fie conștiincios în muncă și să aibă rezultate foarte bune.

3. Rugăciunea

Angajații credincioși sunt oameni ai rugăciunii. „Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeul lui, cum făcea și mai înainte.” (Daniel 6:10) Daniel ducea pe umerii săi responsabilitatea conducerii celui mai puternic stat al vremii sale. Puțini dintre noi vom avea vreodată răspunderi și presiuni atât de mari. Cu toate acestea, el cunoștea importanța rugăciunii. Dacă nu te rogi în mod consecvent, munca ta va avea de suferit.

4. Loialitatea – respectarea angajatorului

„Daniel a zis împăratului: «Veșnic să trăiești, împărate!»” Ce reacție remarcabilă din partea lui Daniel! Regele fusese amăgit și obligat să-l arunce pe Daniel în groapa cu lei. Dar reacția lui Daniel a fost aceea de a-și onora șeful. Gândește-te doar ce ușor ar fi fost să-l disprețuiască și să spună: „Negânditul! Dumnezeul care Și-a trimis îngerul pentru a închide gura leilor te va pedepsi acum!” În schimb, el l-a onorat pe angajatorul său.

Angajații credincioși își vor respecta întotdeauna superiorii. „Slugilor (angajaților), fiți supuse stăpânilor (angajatorilor) voștri cu toată frica, nu numai celor ce sunt buni și blânzi, ci și celor greu de mulțumit.” (1 Petru 2:18) Una dintre căile prin care îți poți respecta angajatorul este să nu participi niciodată la bârfe sau discuții cu tentă negativă despre acesta în absența sa, indiferent care sunt lipsurile șefului tău.

5. Cinstește-ți colegii

Oamenii îți pot distruge reputația sau chiar pot încerca să contribuie la concedierea sau transferul tău pentru a putea pune mâna pe locul tău de muncă. Colegii lui Daniel au mers chiar mai departe de atât și au încercat chiar să-l omoare. În ciuda acestui fapt, nu există nicio dovadă cum că el ar fi făcut altceva decât să-și respecte colegii de muncă. „Nu cleveți pe un slujitor la stăpânul lui, ca să nu te blesteme și să te faci vinovat.” (Proverbele 30:10)

Angajații credincioși evită amestecul în afacerile de culise de la locul lor de muncă și manipulările în vederea obținerii unei promovări. Șeful tău nu controlează promovarea ta; Dumnezeu face asta. Poți fi mulțumit la locul tău de muncă străduindu-te să fii credincios, să-ți respecti superiorii și să-i încurajezi pe colegi. Dacă faci aceste lucruri, poți sta liniștit la gândul că Cristos va avea grijă să te promoveze când și dacă El decide acest lucru.

6. Exprimarea credinței

Regele Darius nu ar fi aflat niciodată despre Dumnezeu dacă Daniel nu și-ar fi exprimat credința la momentul potrivit în timpul îndeplinirii sarcinilor sale. „Și apropiindu-se de groapă, (împăratul) a chemat pe Daniel cu un glas plângător. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: «Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău, căruia îi slujești necurmat, să te scape de lei?»” (Daniel 6:20) Cuvintele și acțiunile lui Daniel l-au influențat pe împărat, care a văzut onestitatea sa, credincioșia și munca asiduă depusă de acesta. Privește răspunsul împăratului: „Poruncesc ca, în toată întinderea împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de Dumnezeul lui Daniel. Căci El este Dumnezeul cel viu și El dăinuiește veșnic; împărăția Lui nu se va nimici niciodată, și stăpânirea Lui nu va avea sfârșit.” (Daniel 6:26)

Daniel a avut mare influență asupra angajatorului său, unul dintre cei mai puternici oameni din lume la acea vreme, determinându-l să creadă în singurul Dumnezeu adevărat. Tu ai aceeași ocazie în sfera proprie a muncii în care te-a așezat Dumnezeu. Hai să reformulăm. O muncă bine făcută te duce la câștigarea dreptului de a le spune celor cu care lucrezi despre mântuire și despre realitatea lui Cristos. Privind la munca ta din perspectiva lui Dumnezeu, lipsa de satisfacție se va transforma în mulțumire față de munca bine făcută, iar truda va deveni bucurie produsă de aducerea altora la Cristos.

Alte aspecte legate de muncă

Ambiția

Scriptura nu condamnă ambiția. Pavel era un om ambițios. „De aceea ne și silim să-I fim plăcuți” (2 Corinteni 5:9) Biblia însă condamnă ambiția pornită din egoism. Domnul „va răsplăti fiecăruia după faptele lui ... și va da mânia și urgie celor ce, din duh de gâlceavă, se împotrivesc adevărului și ascultă de neleguire.” (Romani 2:6, 8) „Dar dacă aveți în inima voastră

pizmă amară ... să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, firească (Grecește: suflatească); drăcească. Căci acolo unde este pizmă ... este tulburare și tot felul de fapte rele.” (Iacov 3:14-16) „Și tu umbli după lucruri mari? Nu umbli după ele!” (Ieremia 45:5)

Reține, Biblia nu este inamicul ambiției, ci doar al tipului greșit de ambiție. Ambiția noastră ar trebui să fie mulțumirea lui Cristos, munca cu hărnicie și prestația maximă la lucru spre slava Sa.

Chemarea ta

Dumnezeu ne-a dat fiecăruia o chemare sau o misiune concretă. „Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Cristos Isus pentru faptele bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.” (Efeseni 2:10) Studiază cu atenție acest pasaj. „Căci noi suntem lucrarea Lui.” Dumnezeu ne-a dat fiecăruia dintre noi abilități fizice, emoționale și mentale. Poate că ai auzit afirmația: „După ce Dumnezeu te-a creat, a aruncat matrița.” Este adevărat. Darurile tale sunt unice. Nimeni nu a fost, este sau va fi ca tine în toată istoria trecută, prezentă sau viitoare.

Pasajul continuă prin cuvintele: „și am fost zidiți în Cristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.” Domnul ne-a creat pe fiecare dintre noi pentru o anumită slujbă, înzestrându-ne cu atitudinile și dorințele necesare pentru a o duce la îndeplinire. Chemarea ta poate fi angajarea în lucrarea creștină sau într-un loc de muncă laic.

Oamenii se întreabă dacă Dumnezeu vrea ca ei să-și continue munca după ce și-au predat viața Lui. Mulți au impresia că nu-L slujesc în suficientă măsură dacă își păstrează slujba. Nimic nu poate fi mai departe de adevăr. Cheia este ca fiecare persoană să identifice chemarea lui Dumnezeu pentru viața sa. În cadrul afacerii mele m-am angajat să depășesc întotdeauna barierele convenționale, fiind în top cu practicarea bunelor principii manageriale. Deși cred cu tărie în aplicarea bunelor principii de afaceri, mă încred mult mai mult în chemarea pe care o am de la Dumnezeu. Când mă ocupam de afaceri, știam că chemarea mea este pentru afaceri, însă Dumnezeu mă pregătea de fapt pentru munca la *Compass*. Oriunde am fi și cu orice ne-am ocupa, El vrea ca noi să-L slujim. Implicat fiind în lucrarea din cadrul închisorilor, am văzut cum Dumnezeu îi folosește pe cei care-L iubesc și care se află în centre de detenție. Oferă-ți serviciile Lui – amvonul tău este acolo unde lucrezi.

Pentru cei care-și câștigă existența în servicii laice, poate fi o mare încurajare să știe că o „chemare” la o profesie sfântă se referă la toate domeniile de activitate. Cheia este ca noi să identificăm chemarea Domnului pentru viața noastră, înțelegând faptul că Dumnezeu Și-a așezat copiii pretutindeni!

Dumnezeu Și-a așezat copiii pretutindeni!

Parteneriate

Scriptura descurajează asocierile de afaceri cu cei care nu-L cunosc pe Cristos. În 2 Corinteni 6:14-17 citim: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? ... ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? ... De aceea: «Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.»” Mulți au suferit din punct de vedere financiar pentru că au încălcat acest principiu.

După părerea noastră, trebuie să fim foarte atenți înainte de a intra în asociere, chiar și cu un alt creștin. În ciuda numărului mare de oameni pe

care îi cunosc datorită slujbei mele, eu îi consider numai pe unii dintre ei ca potențiali parteneri. Aceștia sunt oameni pe care îi cunosc foarte bine. Le-am observat dedicarea față de Dumnezeu. Le cunosc calitățile și slăbiciunile și am observat că sunt credincioși în administrarea banilor.

Dacă, după ce ai meditat și te-ai rugat, decizi să intri într-o asocierie, pune-ți timp deoparte pentru a scrie detaliile înțelegerii voastre. Pune le punct detaliile asocierii cu viitorul partener și nu uita să stipulezi modalitatea de terminare a asocierii. Dacă nu vă puteți pune de acord în scris, nu intra în această asociație. Reține, nu te avânta prea rapid într-un parteneriat!

Amânarea

Un om care amână este cineva care, din cauza fricii sau a lenei, va amâna lucrurile pentru mai târziu. De multe ori, acest obicei devine un defect major de caracter.

Cartea Rut ni-l prezintă pe Boaz, unul dintre exemplele mele preferate din Biblie referitor la oameni care nu amână lucrurile. Naomi, soacra lui Rut, a făcut aceste observații despre viitorul soț al lui Rut, Boaz: „Fii liniștită, fiica mea, până vei ști cum se va isprăvi lucrul acesta, căci omul acesta nu va avea odihnă până nu va sfârși lucrul chiar astăzi.” (Rut 3:18) Boaz avea reputația de om care face lucrurile la timp.

Iată câteva sugestii practice care să te ajute să învingi tendința de a amâna:

1. Notează-ți lucrurile pe care trebuie să le faci zilnic.
2. Rugându-te, parcurge lista și ordonează-ți prioritățile în funcție de sarcinile pe care trebuie să le îndeplinești mai întâi.
3. Du la bun sfârșit prima sarcină înainte de a o începe pe a doua. De multe ori, acea primă sarcină este cea mai dificilă sau cea de care te temi cel mai mult.
4. Cere curaj de la Dumnezeu, aducându-ți aminte de Filipeni 4:13: „Pot totul în Cristos, care mă întărește.”

Soțiile care lucrează în afara gospodăriei

Din multe motive, femeile au slujbe dintre cele mai variate. Femeile căsătorite lucrează în general pentru a aduce un venit suplimentar în casă, pentru a-și pune în valoare creativitatea sau pentru că le place ceea ce fac.

După părerea noastră, cu excepția cazului în care situația financiară a familiei nu permite acest lucru, este bine ca în primii ani de formare a copilului, mama (sau poate tatăl) să stea acasă cu copiii. Tit 2:4-5 spune: „Să învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbații și copiii; să fie cumpătate, cu viața curată, să-și vadă de treburile casei.” Pe măsură ce copiii cresc, mama va avea mai multă libertate pentru a putea să lucreze în afara casei.

În Proverbele 31:10-27 citim: „O femeie cinstită ... îi face (bărbatului ei) bine, și nu rău, în toate zilele vieții sale. Ea face rost de lână și de in și lucrează cu mâini harnice ... de departe își aduce pâinea. Ea se scoală când este încă noapte și dă hrană casei sale ... Se gândește la un ogor, și-l cumpără; din rodul muncii ei sădește o vie ... Ea pune mâna pe furcă, și degetele ei țin fusul. Ea își întinde mâna către cel nenorocit ... Ea își face învelitori, are haine de in subțire și purpură. Bărbatul ei este bine văzut la porți, când stă cu bătrânii țării. Ea face cămăși și le vinde, și dă cingători negustorului ... Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei, și nu mănâncă pâinea lenevirii.”

Proverbele 31 conturează imaginea soției care muncește în apropierea casei. Unele femei sunt înzestrate să fie gospodine, și pentru ele nu există sarcină mai importantă decât aceea de a crește copii creștini. Altele pot avea calități pe care doresc să și le pună în aplicare în afara casei, iar altele sunt nevoite să lucreze în afara gospodăriei pentru a avea un venit. Un sondaj a

Știați că...?

Mulți oameni sunt nesatisfăcuți de locul lor de muncă. Unul din trei intervievați își păstrează slujba pentru mai puțin de doi ani.

dezvăluit faptul că în zilele noastre, doar o treime dintre părinți consideră că dacă au o slujbă vor oferi un model demn de urmat pentru copiii lor. 80% dintre mame au declarat în cadrul altui sondaj că principalul beneficiu al unei slujbe îl reprezintă banii pentru plata facturilor care le permit să realizeze anumite activități împreună cu întreaga familie.

Oricare ar fi decizia în acest domeniu, ea trebuie luată de ambii membri ai cuplului.

Famiile cu două venituri

Dacă atât soțul cât și soția lucrează în afara casei, este de folos să determini venitul adus de două salarii, după impozite și cheltuieli. În exemplul din coloana 1 a listei de mai jos s-au făcut calcule pornind de la următoarele informații de bază: 40 de ore de lucru pe săptămână, cu un câștig de 9 lei pe oră. Se dăruiește 10% din venitul brut; taxele sunt de 25% (la al doilea venit aceste taxe cresc); asigurările sunt de 5%, pentru pensii de 7.5%; 10 drumuri de 8 kilometri cu 25 de bani pe kilometru; masa de prânz, gustări și cafea costă 15 lei; restaurantele și alte alimente costă 35 lei pe săptămână; mai sunt necesari 20 lei pentru haine în plus și spălarea lor; încă 5 lei se duc pe alte obiecte de igienă personală, iar 45 de lei pe săptămână sunt cheltuiți pentru a plăti îngrijirea copilului. În coloana cu exemplul 2, am plecat de la calculul unui câștig de 25 de lei pe oră, celelalte costuri fiind la fel.

Aceste presupuneri sunt făcute doar cu scop demonstrativ și pot să nu reprezinte situația ta. Completează exercițiul de mai jos pentru a determina de fapt venitul tău în urma cheltuielilor.

Venituri și cheltuieli	Exemplul 1	Exemplul 2	Situația mea
pentru al doilea salariu			
Venit brut anual	18.700	52.000	
Venit brut săptămânal	360	1000	
Cheltuieli			
Dărnicie	36	100	
Taxe	90	250	
Asigurări	18	50	
Pensii	27	75	
Transport	15	15	
Prânz, cafea, etc.	15	15	
Restaurant, altele	35	35	
Haine/spălare	20	20	
Igienă personală	5	5	
Îngrijire copil	45	45	
TOTAL CHELTUIELI	306	610	
VENIT	54	390	
SUPLIMENTAR NET			
VENIT NET PE ORĂ	1,35	9,75	

Ce rămâne de făcut

Cuplurile rămân surprinse de multe ori când văd că al doilea salariu nu este atât de mare pe cât au crezut. Unii au produs mai mult venit net (după reducerea cheltuielilor) atunci când au decis să lucreze într-un mod creativ acasă. Bineînțeles că nu trebuie luați în considerare doar factorii financiari. Trebuie luate în considerare presiunile fizice și emoționale ale lucrului și în ce fel afectează acestea familia.

Alocațiile

Alocația este acordată de obicei familiilor care au cel puțin un copil, precum și un anumit venit. Alocația oferă susținere financiară până la primul 1 septembrie după a șaisprezecea aniversare a copilului, iar în unele circumstanțe pentru copiii cu vârste între 16 și 18 ani. Suma de care beneficiază familia depinde de numărul copiilor, de posibilele dizabilități ale acestora și de venitul total al familiei. Alocația parvine persoanei care se îngrijește de copil.

Alocația este compusă din următoarele elemente:

1. Alocația pentru îngrijire copil?, care se acordă oricărei familii care are un copil. Aceasta se acordă mai mult familiilor care au cel puțin un copil cu vârsta de sub 1 an.
2. Alocația pentru copii, care se acordă pentru fiecare copil din familie. Aceasta va fi mai mare dacă este vorba despre un copil cu dizabilități, și mult mai mare dacă este vorba despre un handicap sever.
3. Ajutorul social? reprezintă o alocație pentru persoanele angajate care au un venit relativ scăzut (în cazul cuplurilor, venitul total), aici fiind incluse persoanele cu dizabilități. Acest ajutor include și susținere financiară pentru îngrijirea copiilor.

Ajutorul social se adresează persoanelor angajate sau care lucrează independent (fie singuri sau într-o asociație) care:

- lucrează 1 ore sau mai mult săptămânal
- sunt plătite pentru această muncă și
- se așteaptă să lucreze cel puțin încă patru săptămâni

și care:

- au peste 16 ani și au în îngrijire cel puțin un copil, sau
- au peste 16 ani și au un handicap, sau
- au peste 25 de ani și lucrează în general cel puțin 30 de ore pe săptămână

Ajutorul social include o sumă de bază precum și o serie de alte sume adiționale în funcție de circumstanțe.

Pensionarea

Dicționarul definește pensionarea drept o retragere din activitate și încetarea muncii, mai ales pentru că persoana a împlinit o anumită vârstă. Cultura noastră promovează acest țel al pensionării și al încetării muncii, în vederea începerii unei vieți pline de divertisment. Să fie acesta un scop biblic?

Numeri 8:24-26 – singura precizare cu privire la pensionare din Scriptură – se referea în mod specific la leviții care lucrau în Cortul întâlnirii. Atâta timp cât oamenii sunt capabili din punct de vedere fizic și mental, nu există bază scripturală pentru pensionare și pentru lipsa productivității – conceptul de a pune un om mai în vârstă, dar încă apt de muncă, „pe linie moartă”. Nu lăsa vârsta să te oprească de la terminarea sarcinii pe care Dumnezeu te-a chemat să o îndeplinești. El îți va da puterea necesară. De exemplu, Moise avea 80 de ani când a început aventura de conducere a copiilor lui Israel, care a durat 40 de ani.

Totuși, Biblia precizează că tipul de muncă pe care o depunem sau intensitatea acesteia pot suferi modificări pe măsură ce înaintăm în vârstă – schimbarea ritmului de muncă pentru a deveni asemenea „bătrânilor de la poarta cetății”. În timpul acestei perioade a vieții noastre putem folosi experiența și înțelepciunea dobândite în cursul unei vieți. Dacă avem un venit suficient pentru a ne putea duce traiul fără ajutorul salariului, putem alege să ne părăsim locul de muncă și să dedicăm mai mult timp slujirii altora, după voia lui Dumnezeu.